

Deák Ferenc István

A Magyar büntetés-végrehajtási jog

című egyetemi tankönyv új kiadásáról

Vókó György *Magyar büntetés-végrehajtási jog* című egyetemi tankönyve – 1999-es első kiadása óta – immáron negyedik, javított kiadásban jelent meg a Dialóg Campus Kiadónál 2004 végén.

Felmerül a kérdés: Vajon szükség van-e egy ismert, elismert mű többedik kiadásáról ismertetést írni? A válasz a mi esetünkben egyértelműen: igen. Egyfelől – noha a büntetés-végrehajtási szakemberek közül sokan olvasták Vókó György e munkáját – jó lenne, ha még többen megismernék. Másfelől: a könyv legutóbbi, 2001-es kiadásához képest több olyan lényeges jogszabályi változás épült be a mű szövegébe, mely indokolttá teszi, hogy azok is kézbe vegyék a kötetet, akik a korábbi kiadások valamelyikével már ezt megtették.

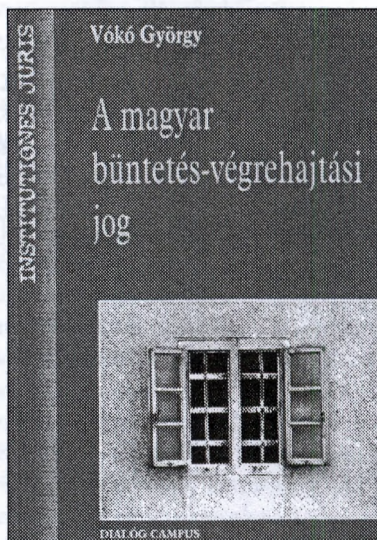
Jelen könyvismertetés egyrészt a mű általános értékeire szeretné felhívni a figyelmet, másrészt azokra a szerkezeti és tartalmi a változásokra is kíván utalni, amelyek az új kiadásban – az utolsó, 2001-es óta – bekövetkeztek.

A könyv új, átdolgozott kiadásának szerkezete látszólag nem változott lényegesen a legutóbbihoz képest. Ugyanakkor a nagyobb gondolati egységek az új kiadásban külön címet kaptak, így a mű tartalma áttekinthetőbbé, strukturáltabbá vált. Ennek megfelelően a 2004-es kötet öt részre tagolódik. (Ezek a következők: *Bevezetés a büntetés-végrehajtási jogba; A büntetés-végrehajtási jog általános kérdései; Különös rész I. A büntetések és intézkedések végrehajtása; Különös rész II. A személyes szabadságot érintő büntetőeljárási intézkedések; Jogállami biztosítékok.*)

A tartalmat érintően elsősorban természetszerűleg a párfogó felügyelet feladatát, munkáját bemutató rész változott sokat. (Mint ismeretes: a 2003. évi XIV. törvény teremtette meg a párfogó felügyelet korszerűsítéséhez a szükséges jogi keretet.)

Egyéb változtatások is bekerültek az új kiadásba. A 2001-es kiadás óta például jelentős – rendszerbeli és az egyes rendelkezéseket is érintő – módosuláson ment keresztül a vagyonekhozás szabályozása. Változások következtek be a büntügyi nyilvántartás gyakorlatában is.

A szerzőt eredetileg az a szándék vezérelte, hogy munkája ne csak a büntetés-végrehajtási jog oktatását szolgáló tankönyv legyen, hanem egyben olyan kézikönyv is,

amely a büntetés-végrehajtási jogról való tájékozódás, sőt akár tudományos kutatás kiindulópontjául is szolgálhat.

Az büntetés-végrehajtási szakemberek túlnyomó többsége nyilvánvalóan napi aktuális problémáira, megoldandó szakmai kérdéseire keresi/keresheti a választ Vókó György kézikönyvként is használható munkájából, ugyankkor ez az ismertető szeretné felhívni a figyelmet a könyv bevezető részének történeti jellegű és nemzetközi kitekin-tést nyújtó fejezeteire is.

A *Magyar büntetés-végrehajtási jog* sikerét jelzi, hogy négy jogi karon (Debrecenben, Pécsen, a Pázmány Péter és a Károli Gáspár Egyetemen) tankönyvként használják, az ELTE Állam- és Jogtudományi Karán pedig kötelező irodalomként írják elő.

„A tankönyvek magukon viselik annak a kornak a jegyeit, amelyekben íródtak. Ezeknek azonban csak olyan nyomokat szabad hagyniuk, amelyek nem zárják el a jövőbe tekintés, a fejlesztés iránti igény kilátásait” – írja a szerző könyve előszavában. A negyedik kiadás után bátran kijelenthetjük, hogy Vókó György nagyszabású munkája időtállóan bizonyult – ezt nem érintik a jog, s ezen belül a büntetés-végrehajtási jog változásai sem.